

Reserapport från WLIC 2022

Jennie Olofsson

Jag fick stipendium av Svenska biblioteksforeningen för att delta i 2022 års upplaga av WLIC, IFLA World Library and Information Congress. Det var mitt andra deltagande på WLIC och jag kände till en del av IFLAs arbete innan, då jag deltog som volontär under konferensen i Göteborg. Den här gången var det särskilt roligt att delta då även min nya kollega Karin Jonsson Sandström fått stipendium och vi kunde diskutera olika saker under hela konferensen.

Invigningen startade med ett starkt tal av Mary Therese Winifred Robinson. Hon uppmanade oss alla att prata mer om klimatkrisen och skickade med lästipset *Saving us* av Katharine Hayhoe och "Det verkar alltid omöjligt tills det är gjort" som Nelson Mandela lär ha sagt. Kul att det blir ett 100 årsfirande 2027, om jag uppfattade det hela rätt 😊

Under Talking Stick Session: Controlled Digital Lending, What is it and How to Make it Work lärde jag mig att CDL innebär att digitisera tryckta böcker i lika många exemplar som biblioteket redan äger och sedan låna en till en (som en tryckt bok) Europa. Det finns ebook position statement <https://www.knowledgerights21.org/news-story/ebooks-statement/> och USA har tagit fram ett white paper on CLD. Kan digitala lån bidra till en bättre miljö? Ett utvecklat Learning management system vid universitetsbibliotek möjliggör en till en under ca tre timmar av kursböcker. Mycket arbete med att utveckla infrastrukturen för den här typen av lån. Allt public domain-material som digitiseras bör tillgängliggöras framfördes, och ja, det är ju bara att hålla med.

Ett program som gjorde starkt intryck var Books Beyond Bars – Engaging Prison Libraries Wednesday. Vad är ett fängelsebibliotek och vad kan det vara. I Tyskland är de platser för kulturellt skapande och förströelse, mötesplats och diskussioner. Tillgång till Opac men inte alltid till en lokal. I Bremen t ex är fängelsebiblioteket en del av det kommunala folkbiblioteket. Münster blev Library of the year 2007 och de hade statistik för att så många som 90 % av fångarna hade använt biblioteket

Ett projekt kring Digital literacy work var starten för ett fängelsebibliotek i Sydamerika. Internet är förbjudet men de erbjuder datorer med material tillgängligt, dessa center blev bibliotek. Här samarbetade de med gemensamma utbildningar tillsammans med säkerhetspersonalen på fängelset och har förändrat 'bokrum till verkliga mötesplatser' som uppmuntrar till både läsning och eget kreativt skrivande. Ett arbete med översyn och framtagande av minimum standards över världens fängelsebibliotek presenterades också. Väldigt många olika begrepp så ett stort arbete med att komma överens - prisoner blev det gemensamma begreppet för skriften. Det råder såklart en stor variation och i vissa länder saknas de helt.

Både Karin och jag deltog i sessionen Equity, Diversity, Inclusion: Intersectional Issues in Libraries. Där berättade företrädare från biblioteken i australiensiska Yarra om deras arbetet med att utveckla bibliotekens kommunikation utåt, med principerna "marknadsför med erbjudandet, inte varumärket" och var gärna mer "obiblioteksliknande". Det ska vi ta med oss till Härnösands bibliotek!

Konferensens sista dag bjöd på studiebesök irländska bibliotek. Jag var på Dalkney Library och på Lexlcon Library. Det förstnämnda är en liten kvartersfilial som nyss bytt lokal till en före detta matbutik, medan Lexlcon library är ett stort bibliotek och kulturcenter som öppnade 2014 och låg i ett för ändamålet byggt mäktigt hus precis vid havet i kustsamhället Dún Laoghaire.

Genomgående var det roligt att träffa kollegor från bibliotek runt om i världen. Både genom föredrag och i personliga möten. Det ger perspektiv på ens eget arbete, och en inser att vi har stora

möjligheter att driva biblioteksutveckling i Sverige. Sammanfattningsvis var WLIC en inspirerande och rolig upplevelse som gav mersmak för internationella erfarenhetsutbyten och IFLAs arbete. Det ska bli intressant att nu följa utvecklingen inom IFLA utifrån vårens händelser. Liksom min kollega Karin så ser jag det som självklart, och otroligt viktigt, att IFLA arbetar med att förbättra sin transparens och öppenhet i organisationen om den fortsatt ska samla och representera världens bibliotek.

